

گزارش سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۲۲ نشان می‌دهد روند رو به رشد سیستم‌های درمانی در جهان

آمار قتل مربوط به قاره آمریکا است. مرگ‌ومیر ناشی از قتل مردان در سال ۲۰۱۹، ۳۴،۰۲۰ هزار نفر جمعیت بوده که تقریباً ۳،۵ برابر بیشتر از نرخ مرگ‌ومیر جهانی مردان در قتل بوده است.

مرگ‌ومیر ناشی از ایدز

طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی، در سال ۲۰۲۰ حدود ۱،۵ میلیون نفر به ایدز مبتلا شده‌اند که رقم جهانی آن را به ۳۷،۷ میلیون نفر رسانده است. همچنین میزان ابتلا به ایدز در سال ۲۰۲۰، حدوداً ۴،۸ درصد کمتر از سال ۲۰۰۰ بوده که نشان می‌دهد کشورهای جلوگیری از عفونت‌های جدید به طور جدی تلاش می‌کنند. این تلاش‌ها خصوصاً در کشورهای آفریقایی بسیار چشمگیر بوده است. با این حال، هیچ منطقه‌ای در جهان به هدف کاهش ۷۵ درصد عفونت‌های جدید تا سال ۲۰۲۰ دست نیافته است. عفونت‌های جدید نیز از سال ۲۰۲۰ در برخی از کشورهای منطقه اروپا و شرق مدیترانه افزایش یافته است. همچنین سازمان بهداشت جهانی گزارش داده که زیر جمعیت‌های خاص همچنان در معرض خطر ابتلا به ایدز هستند. در منطقه آفریقا دختران نوجوان و زنان جوان ۱۵ تا ۲۴ سال تقریباً ۲۵ درصد از کل عفونت‌های مربوط به ایدز را تشکیل می‌دهند؛ این در صورتی است که این افراد تنها ۱۰ درصد از کل جمعیت را در بر می‌گیرند. درمان ایدز علاوه بر محافظت از افراد مبتلا به ایدز در برابر بیماری‌های شدید و مرگ ناشی از سندرم نقص ایمنی، به پیشگیری از عفونت‌های جدید نیز کمک می‌کند. مطالعات نشان داده که افراد با بارهای ویروسی غیر قابل شناسایی ایدز قادر به انتقال ویروس به دیگران نیستند. سازمان بهداشت جهانی همچنین آورده است تقاضاهای مربوط به بیماری کرونا، خدمات بهداشتی برخی از برنامه‌های پیشگیری از ایدز را مختل کرده و خدمات آزمایش و درمان به‌ویژه در سال ۲۰۲۰ بدترین آسیب‌ها را دیده و بسیاری از برنامه‌های پیشگیری مربوط به آقایان تعلیق شده است. همچنین از هر شش کشور یک کشور گزارش داده که حداقل ۲۵ درصد از خدمات پیشگیری از ایدز آن‌ها در سه ماه پایانی سال ۲۰۲۱ مختل شده است.

مرگ ناشی از هپاتیت (B)

سازمان بهداشت جهانی تخمین می‌زند که در سال ۲۰۱۹، بیش از ۲۹۶ میلیون نفر با عفونت مزمن هپاتیت (B) زندگی کرده‌اند که از این میان، ۱،۵ میلیون نفر در همان سال به این عفونت آلوده شده‌اند. هپاتیت (B) در مناطق آفریقایی و غرب اقیانوس آرام بالاترین میزان ابتلا را دارد و تخمین زده می‌شود که به ترتیب ۷،۵ درصد و ۵،۹ درصد از جمعیت بزرگسال این مناطق به این ویروس مبتلا هستند. شیوع این بیماری در آسیای جنوب شرقی، مدیترانه شرقی، مناطق اروپایی و در منطقه قاره آمریکا کمتر بوده است. آمار نشان می‌دهد تنها ۳۰ میلیون نفر از افراد مبتلا به هپاتیت از وضعیت بیماری خود اطلاع دارند و فقط ۶ میلیون نفر تحت درمان هستند. این عفونت باعث مرگ حدود ۸۲۰ هزار نفر در سال ۲۰۱۹ شده که بیشتر آن‌ها به دلیل مشکلات کبدی از بین رفته‌اند. حدود یک‌سوم از این مرگ‌ومیرها نیز مربوط به منطقه جنوب شرق آسیا می‌شود.

آمار حوادث جاده‌ای در جهان

نرخ مرگ‌ومیر ناشی از جراحات جاده‌ای از سال ۲۰۰۰ تاکنون نزدیک به ۱۳ درصد در سطح جهانی کاهش یافته و از ۱۹،۱ نفر در هر ۱۰۰ هزار نفر به ۱۶،۷ در هر ۱۰۰ هزار نفر در سال ۲۰۱۹ رسیده است. با این حال به دلیل افزایش جمعیت تعداد کلی مرگ‌ومیر ناشی از جراحات در آن دوره اندکی افزایش یافته و از ۱،۲ میلیون نفر به ۱،۳ نفر در سال ۲۰۱۹ رسیده است. همچنین کشورهای اروپایی بیشترین کاهش را در زمینه کاهش حوادث جاده‌ای داشته‌اند. آن‌ها کاهش ۵۱ درصد را از سال ۲۰۰۰ تجربه کرده‌اند و عدد خود را به ۷،۴ نفر در هر ۱۰۰ هزار نفر رسانده‌اند.

آمار مربوط به خودکشی در جهان

مجموع مرگ‌ومیرهای ناشی از خودکشی در جهان از سال ۲۰۰۰ کاهش یافته و از بیش از ۸۰۰ هزار مرگ به کمی بیش از ۷۰۰ هزار مرگ در سال ۲۰۱۹ رسیده که حدود ۲۹ درصد کاهش را نشان می‌دهد. این یعنی از ۱۳ مرگ در هر ۱۰۰ هزار نفر به ۹،۲ مرگ در حالی که بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۹

که عمدتاً به دلیل رشد جمعیت و افزایش سن بوده است؛ هرچند عمده‌بار این بیماری بر کشورهای با درآمد پایین و متوسط است. همچنین این آمار نشان می‌دهد بیش از دوسوم جمعیت جهان از سوخت‌ها و فناوری‌های پاک برای پخت‌وپز استفاده می‌کنند که نسبت به سال ۲۰۰۰ رشد قابل توجهی داشته است. با این حال، تقریباً کل جمعیت جهان سطوح ناسالمی از ذرات ریز

و دی‌اکسید نیتروژن را تنفس می‌کنند. در این بین مردمان کشورهای فقیر و متوسط بیشتر در معرض آلودگی هوای خارج از خانه در سطوحی فراتر از محدودیت‌های کیفیت هوای سازمان بهداشت جهانی قرار دارند. سازمان بهداشت جهانی در این گزارش هشدار داده که احتمالاً کرونا پیشرفت‌های مربوط به پوشش خدماتی که در ۲۰ سال گذشته حاصل شده است را متوقف کند و مشکلات مالی افرادی را که مجبورند خود برای سلامتی‌شان هزینه کنند، افزایش خواهد داد. این سازمان معتقد است مراقبت‌های بهداشتی اولیه سنگ‌بنای یک نظام سلامت عادلانه و تاب‌آور است. توجه‌ناکافی به نقش مرکزی مراقبت‌های بهداشتی اولیه، اثر بخشی پاسخ به همه‌گیری را کند کرده و باعث ایجاد اختلال در مراقبت‌های معمول در بسیاری از کشورها شده

امید به زندگی جهانی هنگام تولد از ۶۶،۸ سال در ۲۰۰۰ به ۷۳،۳ سال در ۲۰۱۹ و امید به زندگی سالم نیز از ۵۸،۳ سال به ۶۲،۷ سال افزایش داشته است

است. به هر حال برای رسیدن به اهداف سال ۲۰۳۰ نیاز است اقدامات فوری در بخش مراقبت و بهداشت صورت گیرد.

روندها و نابرابری‌ها

بنا بر این گزارش، امید به زندگی و سطح سلامت به طور کلی در اکثر کشورهای افزایش یافته، اما همچنان در کشورهایی با درآمدهای بالا و بالاتر از سطح میانگین، این افزایش بیشتر بوده است. کشورهایی که سطح درآمد کمی دارند امید به زندگی در آن‌ها از سال ۲۰۰۰ تاکنون بیش از ۱۰ سال افزایش داشته، اما با وجود این دستاوردها، این کشورها از میانگین جهانی در سال ۲۰۱۹ عقب مانده‌اند. به طور مثال، امید به زندگی و سلامت به ترتیب در این کشورها ۵۶،۷ و ۶۵،۱ بوده، در حالی که در کشورهای توسعه‌یافته این اعداد به ترتیب ۸۰،۹ و ۶۹،۸ سال است. همچنین این گزارش نشان می‌دهد مرگ‌ومیر کودکان بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ در کشورهای با سطح درآمد پایین ۵۵ درصد کاهش یافته و از ۱۴۲ مرگ در هر هزار تولد در سال ۲۰۰۰ به ۶۶ در سال ۲۰۲۰ رسیده است. افزایش امید به زندگی و سلامت در کشورهای بالای درآمدی بیشتر در گروه‌های سنی بالاتر اتفاق افتاده که عمدتاً ناشی از کاهش مرگ‌ومیر ناشی از بیماری‌های غیر واگیردار و موفقیت در مهار و مدیریت بیماری‌های قلبی – عروقی بوده است. همچنین در سطح جهانی، امید به زندگی و سلامت به ترتیب برای زنان ۵۱،۱ سال و ۲،۴ سال بیش از مردان در سال ۲۰۱۹ بوده که از سال ۲۰۰۰ این آمار نسبتاً ثابت مانده است.

گزارش
بنا بر گزارش سازمان بهداشت جهانی از وضعیت بهداشت و سلامت در سال ۲۰۲۲، با گذشت بیش از دو سال از همه‌گیری کرونا، این بیماری همچنان یک تهدید جهانی برای سلامت محسوب می‌شود. کرونا باعث شده یک وضعیت اضطراری بهداشت در همه جهان حاکم شود که صدها میلیون نفر را مبتلا و باعث مرگ بیش از ۶ میلیون از جمعیت جهان شده است. بر اساس این گزارش، نابرابری در توزیع و دسترسی به واکسن مهمترین عامل این مرگ‌ومیرها بوده است. کرونا بر جمعیت‌های آسیب‌پذیر از جمله افرادی که از نظر اقتصادی آسیب‌پذیر بوده‌اند تأثیرات ناگوار داشته است. افراد محروم، مسن و دارای بیماری‌های زمینه‌ای و واکسینه نشده از جمله دیگر افراد آسیب‌پذیر هستند.

سازمان بهداشت جهانی اعلام کرد کرونا همچنان بر سیستم بهداشتی در سراسر جهان تأثیر می‌گذارد. بر اساس نظرسنجی‌های این سازمان، تداوم خدمات بهداشتی در این زمینه ضروری است. بر اساس این آمار در بیش از نیمی از کشورهای مورد بررسی، مراقبت‌های اولیه روزانه و اجتماعی برای پیشگیری و مدیریت کرونا تحت تأثیر قرار گرفته و در بیش از ۳۸ درصد از کشورها، مراقبت‌های حیاتی و جراحی‌ها نیز با اختلال همراه بوده است. طبیعتاً در این مسیر کشورهای کم‌درآمد بیشترین اختلالات را تجربه کرده‌اند. دلیل اصلی این اختلالات، تعطیلی موقت مراکز، کمبود کادر درمان، داروهای ضروری و زیرساخت‌های لازم برای مراکز بهداشت و درمان بوده است. همچنین این آمار نشان می‌دهد اگر این اختلالات ادامه یابد پیامدهای بالقوه‌ای برای سلامت مردم و افزایش مرگ‌ومیر در پی خواهد داشت.

امید به زندگی

با همه این دشواری‌ها، مردم جهان زندگی بهتر و طولانی‌تری را تجربه و سال‌های بیشتری در سلامت کامل زندگی می‌کنند. امید به زندگی جهانی هنگام تولد از ۶۶،۸ سال در ۲۰۰۰ به ۷۳،۳ سال در ۲۰۱۹ افزایش یافته و امید به زندگی سالم از ۵۸،۳ سال به ۶۲،۷ سال افزایش داشته است. هر دوی این شاخص‌ها به طور مداوم برای زنان نسبت به مردان به ترتیب تقریباً ۵ و ۲،۴ سال بالاتر است. دستاوردهای کلی در امید به زندگی و سلامت منعکس‌کننده تغییرات عمیق در مرگ‌ومیر و بیماری است. در ۲۰ سال گذشته پیشرفت‌هایی در سلامت مادران و کودکان حاصل شده است، به طوری که نسبت جهانی مرگ‌ومیر مادران و نرخ مرگ‌ومیر کودکان زیر پنج سال به ترتیب نزدیک به ۴۰ درصد و ۶۰ درصد نسبت به سال ۲۰۰۰ کاهش یافته است. علاوه بر این سرمایه‌گذاری‌ها و پیشرفت‌های عمده‌ای در برنامه بیماری‌های واگیرداری مانند ایدز، سل و مالاریا ایجاد شده که به کاهش فراوانی مرگ‌ومیر ناشی از این بیماری‌ها منجر شده است؛ هرچند که سهم جهانی مرگ‌ومیر ناشی از بیماری‌های غیر واگیردار از تقریباً ۶۱ درصد در سال ۲۰۰۰ به ۷۴ درصد در سال ۲۰۱۹ افزایش یافته است. طبق این آمار، کشورهای کم‌درآمد و متوسط همچنان بیشترین بار بیماری‌های واگیردار مانند سل، ایدز و مالاریا به دوش می‌کشند. با این سرعت فعلی بهبود شاخص‌های مرگ‌ومیر در این حوزه احتمالاً این کشورها تا سال ۲۰۳۰ به اهداف توسعه پایدار خود نخواهند رسید.

اهداف جهانی سلامت

همه‌گیری کرونا احتمالاً هم‌برامید به زندگی هم پیشرفت‌های حاصل شده در برخی از جنبه‌های سلامت جمعیت تأثیر منفی می‌گذارد و آن را کند خواهند کرد. برای دستیابی به اهداف مختلف سلامت ملی و بین‌المللی لازم است برنامه‌های پیشگیری و کنترل بیماری‌ها و آسیب‌ها به‌ویژه در کشورهای کم‌درآمد و متوسط تقویت شوند. طبق آمار سازمان جهانی بهداشت تعداد کل کودکانی که در سال ۲۰۲۰ تحت تأثیر کوتاه‌قدی بوده‌اند، ۲۷ درصد کمتر از سال ۲۰۰۰ بود که می‌توان نتیجه‌گرفت میزان شیوع کوتاه‌قدی در کودکان کاهش یافته، اما طبق همین آمار از سال ۲۰۰۰ چاقی در سراسر جهان در تمامی سنین افزایش یافته است. میانگین مصرف جهانی الکل بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۹ اندکی کاهش یافته و همچنان مردان سه برابر بیش از زنان الکل مصرف می‌کنند. مصرف دخانیات نیز شدت کاهش یافته است. حدوداً ۲۲ درصد از جمعیت بالای ۱۵ سال جهان تا سال ۲۰۲۰ دخانیات استفاده کرده‌اند که ۳۳ درصد نسبت به سال ۲۰۰۰ کاهش داشته است. فشار خون بین افراد ۳۰ تا ۷۹، بین سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۹ تقریباً دو برابر شده و به یک میلیارد و ۲۸۰ میلیون نفر رسیده

ذخیره داروهای رادیولوژیکی و هسته‌ای

سازمان بهداشت جهانی اخیراً فهرست داروهایی را که باید برای موارد اضطراری رادیولوژیکی و هسته‌ای ذخیره شود، به روز کرده است. این موارد شامل داروهایی است که باز قرار گرفتن در معرض تشعشعات جلوگیری می‌کند، با اثرات آنها را کاهش می‌دهد و یا برای درمان فرد بیمار پس از در معرض قرار گرفتن مورد استفاده قرار می‌گیرند. این گزارش همچنین شامل توصیه‌های سیاستی برای مدیریت مناسب مشاغل است که در معرض این تشعشعات قرار دارند؛ از جمله استقرار تجهیزات مناسب در محل کار مانند تجهیزات حفاظت فردی (PPE)، کیت‌های ضربه، آنتی‌بیوتیک‌ها، مسکن‌ها و توسعه، نگهداری و مدیریت ذخایر ملی تجهیزات پزشکی خاص است. همچنین این گزارش از دولت‌ها و شرکت‌های فعال در این حوزه خواسته تا الزامات آمادگی اضطراری برای مواقع بحرانی را در نظر بگیرند.

بحران در صنعت نساجی پاکستان

جدیدترین داده‌های منتشر شده توسط دولت پاکستان نشان می‌دهد پس از همه‌گیری کرونا، صنعت نساجی پاکستان با بحران بی‌سابقه‌ای مواجه شده و از زمان همه‌گیری، ۷ میلیون کارگر به دلیل کاهش صادرات و بحران شدید اقتصادی کشور بیکار شده‌اند. یکی از صنایعی که بیشترین میزان بحران را متحمل شده صنعت نساجی پاکستان است که باعث بیکاری گسترده کارگران نساجی شده که عمده آنها را نیز زن‌ها تشکیل می‌دهند. این بحران به‌ویژه در منطقه فیصل‌آباد که به دلیل صنایع نساجی آن به «منچستر پاکستان» شهرت یافته، بسیار چشمگیر است. این منطقه تا پیش از همه‌گیری کرونا در تأمین اقلام صنعت پارچه و نساجی، از چین تا حوله برای اروپا و ایالات متحده بسیار فعال بود و این صنعت نقش اصلی را در اقتصاد، اشتغال و معیشت کارگران منطقه ایفا می‌کند. در کنار بحران همه‌گیری کرونا، سیل پاکستان و از بین رفتن بخش زیادی از محصول پنبه این کشور نیز بر دامنه بحران و بیکاری در این منطقه افزوده است.

آموزش تأمین اجتماعی توسط ILO

سازمان بین‌المللی کار با همکاری چند نهاد دیگر اقدام به برگزاری دوره‌های آموزشی در زمینه حمایت و تأمین اجتماعی (MOOC) با عنوان «واقعی کردن حمایت اجتماعی جهانی» کرده است. این دوره آموزشی جامع آنلاین، فراگیران را قادر می‌سازد تا مفاهیم کلیدی تأمین اجتماعی و نقاط قوت و ضعف رویکردهای مختلف به حمایت اجتماعی را درک کنند. این سازمان به تازگی دوره جامع آنلاین آزاد را راه‌اندازی کرده است. همچنین این دوره بینش‌های مهمی در مورد انتخاب‌های سیاسی و استراتژی‌های تأمین اجتماعی در زمینه کار شایسته و توسعه اجتماعی – اقتصادی عمومی به شرکت‌کنندگان ارائه می‌دهد. این دوره آموزشی، یک بسته آموزشی برای سیاست‌گذاران، شرکای اجتماعی، سازمان‌های جامعه مدنی، بازیگران توسعه، دانشجویان دانشگاه و همه افرادی است که ممکن است به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم در مسائل تأمین اجتماعی دخیل باشند. بخش دیگر مخاطبان این دوره آموزشی افرادی هستند که در یک زمینه مرتبط کار می‌کنند و یا در بخش‌های مشابه دیگری مانند توسعه تعاونی‌ها، مالی عمومی، توسعه اقتصادی و اجتماعی، توسعه روستایی، مسائل زیست‌محیطی و غیره فعال هستند.